

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 14. Speluncam latronum. Latroneserant hi, quos D. Cyprianus vocat honoratos, & Amos vncinos pomorum, sanguisugas, qui perdunt Rempubicam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

illo agas auctoritativè, in brachio extento, & adhuc non emendabitur. Propterea dixit ei, *Constitui te Deum Pharaonis*, ut potestate suprema illum reprehendat, retundat, castigetque contumacem. Talis enim auctritas, asperitas talis optime tali convenit contumaciae. Ita hos quoque, ut cernicosos arguit, & tanta corrigit severitate; mites autem blanda Deus excipit mansuetudine. Aducras velim quàm genuinè horum declaret nequitiam, eamque quam committebant perfidiam, dum illis ait: *Fecistis illam speluncam latronum*: habent sua latrones spelæa, quibus se tueantur, abscondantque & se, & rapinas suas: quasi illos accessaret, quod domum Dei facerent, suis latrocinis prædæ tegumentum.

36 Dignus D. Cypriani ingenio conceptus, quem exponit ad Demetriam Africæ gubernatorem, ut eius retundat blasphemias; in quo declarat, qui sint qui Republicam pessumdent; illum imitatur elegantia Ciceroniana D. Chryl. pro-verbium est dicunt hi SS. Patres; latrones maxime perdere Republicam hoc dicunt omnes; sed hoc ne intellexeris de ijs quos tales iudicas, & patenter agunt latrocinia: noveris enim duo esse genera latronum: sunt enim quidam viles, abiecti, inhonorati, qui aperta fronte surantur, dum populum deprædantur, & maxime in sylviis, pagis, itineribus. Qui tibi pallium auferunt incurioso, qui tibi in via obuij veniunt itineranti, & crumenam exigunt, & alij plures tales, quales illi erant quos cum Christo crucifixerant latrones & laterones: *Duo nequam*, quos alij Evangelistæ diffamant, *duos latrones* q. d. duos latrones infames. Alij vero sunt latrones honorarij qui tibi peculium diripiunt, linguam exfugunt, tandem perdunt pauperimum, attamen hoc agunt honorabiliter, quasi sub specie tibi gratificandi. Accedit pauper operarius qui labore diurno sibi victum quaerit, indiget centum ducatis, petit illos à feceratore mutuo sibi concedi. Respondet ille. Mihi crede, charissime, vicem tuam doleo, quia pecuniæ mihi nullæ sunt, sed tandem succurrere tuæ volo necessitati: habeo hic mulam quandam, quæ licet mihi feruiat, eam tibi consignabo libentissimè, ut eiusdem utaris opera, & in quòd illo tibi sit subsidio; mihi hoc erit pergratum, licet valde sit incommodum. Sub hoc charitatis prætextu procedis, & cum decem non valeat ducatis, eam pauperi mutuas pro triginta latro honorarius. Nota

Luc. 32.
32.
Matt. 27.
38. &
Marc. 15.
27.

Serm. 20.
de verbis
Domini.
alium (ait D. August.) q. em rerum omnium indiga conditio cogit vendere arua, domus, villas, &c. & sub titulo, quòd ei compatiaris, ais illi;

fuccurrat tibi, & partem tuorum sumam mihi bonorum; & domum seu pratum, quod centum nummos valet, extorquens pro decem, latro honorarius. Accedit alter vir nobilis seu civis ad extrema redactus supplicans, ut eius necessitati quibusdam pecunijs succurras: quid tu? mea mihi, nulla est pecunia, sed cognati mei, vel amici, centum halico quantitatem, ut eam ad tales mundinas pro cambio commutem; sicque das pecunias, sine codicillis vllis seu syngraphis, nec interuenit realiter vllum cambium, nisi quòd eam in tuo conferges serinio & ad terminum quatuor mensium computus tuos facis lucrando ex cambio & recambio, ita ut illi numeres decem vel duodecim in centum: prædò honorarius. Accedit eauls alicuius actor, ad rerum illarum expertum aduocatum, exprimit illi actionem suam, quæ cum nullo iustitiæ fundamento nitatur: respondet ille, & exhibet eam quasi meridiana luce clariorem, ac spondet quòd eam defendet acerrime, & sicque fidelissimus futurus eius aduocatus, qui & contra doctissimos habet eloquentissimus; quo id quod illi superest nummorum emungat miserumque nodum constituat, sic ut nec ostibus hæreat: prædò honorarius hi sunt (testantur prædicti Patres) Reipublicæ ruina, quos latrones Deus per Amos Prophetam vocat pomorum vicinijs.

Aduocat sibi Deus vatem Amos, aitque: Quid C. p. 3. 14.
videt Amos: Atcollit vates oculi s. vicinijs pomorum ego video. Optime vidisti, ait Dominus: prouide scias hanc esse Reipublicæ perniciem: *Bene vidisti: Venit sinit super populum meum Israhel: Quid hoc Domine, esse vicinijs pomorum, hocine designat civitatis excidium? Quos impetis? Reipublicæ prædones honorarios: Audite hoc qui comestis pauperem, & desicco facieis egenos terra, dicentes: Quando transibit messis, &c. ut possideamus in argento egenos, & pauperis pro calcamento qui quisquis frumenti vendimus: Quàm ad vitium depingit telonarios & prædones honorarios nostri temporis, qui tempus præstolantur, quò agricolis, ac pauperibus deficiat triticum, ut eis qui quillas frumenti auro appendant, qui ad vlturam commodant vilissima quæque domus suæ ac horreorum sordes, & cum totum id, quod dant, non valeat era minuta duo, summo tamen vendunt pretio. O quam graphicè tales comparat vicino pomorum. Pomum ex altissimo arboris ramo dependet, nec potest alter illud manu decerpere: delaceraret enim ac diffunderet arborem; si eam ascenderet; vitur vicino, & illo paulatim ac suauiter inclinat*

clinat ramum, pomumque decerpit, & ramus pomum spoliatur, sed nec ille frangitur, nec se periculo exponit, pariter nec ramus offenditur, aut stomachatur.

37 O cives honorarij, latrones vicini pomorum: intendis avarus pauperis substantiam depravari, & pupilli innocentes inuolare hereditatem, ais: ne hoc fiat dirumpendo ramusculum, nec offendendo heredem, sed inuocando, nimirum si illi persuaseris ac promiseris, quod ei paratus sis multa tuâ, seu boue, seu panno, seu nummis, mutuo auxiliari, & sub titulo operis boni ac misericordiae, quasi illi fidas, quasi illi des id quod habes, illi interim quadruplicatum imputas pretium pro eo quod medio vix valet, & multos nummos exigis pro solutionis dilatione, fur honorarius. Hoc (dicit Dominus) perdit Republicam. *Ueni fuis super populum meum.* Hi autem (inquunt praecitati Patres) sunt latrones honorarij qui eam tandem populauerunt. Hanc autem allegant rationem: quia latrocinium publicum, cum omnes ut talem agnoscat, omnes persequuntur, tendunt illi insidias, in illum vociferantur: ab his autem honorariis quis sibi carebit? sunt etenim illi honorati, populo venerabiles, & qui saepenumero regunt, virgâ iustitiae praeceminentes, quos ut pauperum patres celebrant, ac suspiciunt, qui se apud vulgus indoctum insistant, ut viros misericordiae ac proximum amantes. *Hi tantò sunt illi relictur D. Chrysol.* deterreri, quanto ad evitandum difficultatis videntur. *Ecce. In latronibus* Allicit D. Cypria est utrumque aliqua scelerum vitiositas, & desertas solitudines eligunt. *Ecce.* Horum verò: *eorum avaritia palam fuit, & ipsa sua audacia nota Ecce.* Expendamus illa verba: *Sua audacia nota.* Quam hi quiescunt securi in domibus suis? quam liberè ubique circumuagantur? nec curia praepositum, nec urbis timent latelites. Alter autem latronculus, abiectus, timet, anxius vivit ob praesumptam audaciam, ob furto ablatos quatuor regales pallium cui derogatum. Illi verò qui tota praecedantur audacia quam honorati, quam securi, quam liberi? *Sua audacia nota, soleo considerare, id quod contigit pulci & sanguifugae.* Ambo haec animalcula sanguinem venis exsugunt, sed pulcx absconditè, studens ne videatur, exsugit vix guttulam, & eo instantè, quo illam sentis, quos non motus contra illum excitas: quæris hic illic, & inventum interrimis iracundus: caules enim eum tibi sanguinem exsugere pretiosum. Sanguifuga verò extirpat integras libras, & ipse eam tibi admo-

ues, tibi retines, tibi conferuas in aquae paropside: praetendis enim bene tibi faciat, at illa haec minime intendit: sed solum quærit tuo sanguine, quem ad id appetit suam satiare sitim. Sic se res habet: vilissimus latronculus instat pulci eripit tibi gallinam, de grege ouiculam, aut similes quisquilias; omnes in eum arma mouent, omnes eius aggravant nequitiam, omnes eum ad supplicium adiudicant, omnes persequuntur; hunc si capiunt in malam crucem tollunt, aut virgis publicè cadunt, aut aures praecindunt, ut de cætero cognoscatur. Verumtamen latrones honorarios, qui magnis libris tibi ebibunt sanguinem, contractu usurario, non occultè, sed toto spectante mundo, testibus, notarijs, publicâ scripturâ adhibitis, in medio fori, illos quæris, honoras, facta approbas, quibus securi viuunt venerabiles, & vestro sanguine incrassantur. Hos sic ut nemo melius, describit Spiritus S. calamo vatis Hieremias. *Quid niteris ostendere bonam viam tuam? In alis tuis* (legit Vatablus, *Sub veste tua*) *inuentus est sanguis animarum pauperum, & innocentum.* Exditrage, qui niteris persuadere nobis, quod benefacias pauperi vir misericos, & illi te studeas auxiliari; attolle paulisper larvam, & patebit te pauperis insatiabilem esse sanguifugam. Tales in erant qui titulo peregrinis auxiliandi, eisque quæ ad sacrificia requiebantur, vendendi, alliciendi, ad templum animalia conducerant, quasi dicerent. Huc illa adduximus, ut vestrum & laborem, & curam subleuemus. Habebant & ad manus pecunias, quas mutuo, aut in cambium darent, quasi qui vellent illis succurrere, qui sine pecunia accedebant, aut volebant illam alia permutare: verumtamen erant haec omnia furta, viura, & latrocinia.

§. 15. Speluncam latronum. Deum illi sumebant nequitia sua pallium, ipsis peiores Sodomitis: suffulciant illam virtutis ornamento.

Domus mea, domus orationis est vos autem fecistis illi speluncam latronum. Voluit Christus horrendam illorum exponere malitiam, his verbis, quod de templo Dei eiusque sanctissimis sacrificijs, suis furis ac latrocinijs pallium contexerent. Nefarium scelus sub titulo famularum Dei, & sacrificiorum eius subsidij, conuehant animalia sacrificanda, mensas erigunt nummulatas peregrinis, ne pecuniarum defectu opus adco-

religio-

D Chry.
Sm. de
malis
ur cadis
Tam.

Hi
Qui sunt
sanguifuga.

38